

[பேரவைத் தலைவர்] [1970 ஆகஸ்ட் 29]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :—விதி 145 என்ன சொல்கிறது என்றால்—

Provided that the Speaker, with the consent of the Minister in-charge of the department concerned may allow a resolution to be entered on the list of business with shorter notice than 15 days and without the procedure of a ballot under rule 25 and also fix its order of precedence in such list. என்று இருக்கிறது. ஆகவே விதிப்படிதான் இருக்கிறது.

THIRU K. VINAYAKAM : So the Minister gave consent

MR. SPEAKER : Yes

THIRU K. VINAYAKAM : Because you yourself should not do it *suo motu*.

6. தனி உறுப்பினர் அலுவல்—தொடர்ச்சி

(ஆ) மசோதா.

தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு திருமணங்கள் பதிவு செய்தல் மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 23/68)

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு திருமணங்கள் பதிவு செய்தல் மசோதா (*) (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 23/68) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I second it.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேரவையின் ஆய்வுக்காக இந்த நாட்டிற்குள் நடக்கிற திருமணங்களையும் தமிழ்நாட்டிற்கு வெளியே நடத்தப்படும் திருமணங்களையும் பதிவு செய்வதற்குரிய மசோதாவைப் பெருமையோடு கொண்டு வருகிறேன்.

இந்த மசோதாவின் நோக்கங்களை நான் மசோதாவிலேயே விளக்கியிருக்கிறேன். இந்த நாட்டில் நடைபெறுகின்ற திருமணங்கள்; சமயச் சடங்குகளோடு நடந்தாலும், சமயச் சடங்குகள் அல்லாத பிற சடங்கு முறைகளில் நடந்தாலும், அல்லது அவற்றைப் புறக்கணித்துவிட்டு வேறு முறையில் நடந்தாலும், அவற்றையெல்லாம் பதிவு செய்யவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் நாம் வாழ்கின்ற சூழ்நிலைக்கு நம்முடைய சமுதாயத்திலே உள்ள பல்வேறு கால கட்டங்களிலே ஏற்பட்டிருக்கிற மாற்றங்களுக்கும் ஏற்ப ஒரு முழுமையான நிலைமையை ஏற்படுத்துகின்ற அளவிலே என்னுடைய மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். திருமணங்களைச் சமயத்தைச் சார்ந்தவர்களிடையே நடத்திக்கொண்டாலும் சரி, அல்லது சமயத்தைச் சேராமல் அதிலே நம்பிக்கையில்லாமல் செய்துகொண்டவர்களாக இருந்தாலும் சரி, சமயச் சடங்குகளிலோ அல்லது மதச் சடங்கு

* 4—9—1968-ம் தேதிய சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1970 ஆகஸ்ட் 29] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

களோ கவனம் செலுத்தாமல் புறக்கணித்துவிட்டு சீர்திருத்த முறையிலே திருமணங்கள் நடைபெற்றிருந்தாலும் சரி, அரசாங்கத்தினுடைய பதிவேடுகளிலே பதிவு செய்யப்பட வேண்டுமென்ற அளவிலே இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இந்த மசோதா அந்த வகையிலே நம்முடைய மக்களுக்கு சமுதாயத்திற்குத் தமிழக மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய திருமணங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் கடந்த பல நூறுண்டுகளாகச் சீர்திருத்தங்கள் ஏற்பட்டதன் விளைவாகத் திருமணங்களைப் பற்றிய சட்டங்கள் அவ்வப்பொழுது மாற்றப்பட்டு சமுதாயத்திலே அதற்கு ஆதரவும் எதிர்ப்பும் இருந்தும் கூட வாழ்கின்ற முறைக்கொவ்வ சட்டங்கள் மாற்றப்படவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. கடந்த காலத்திலே தந்தை பெரியார் திருமணங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் சீர்திருத்த முறையிலே நடைபெறவேண்டுமென்பதற்காக தம்மால் முடிந்த அளவிற்கு பெருமளவிற்குச் சீர்திருத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் அவர்களுடைய கட்சியை சுயமரியாதை இயக்கமாக வைத்து அதனுடைய முக்கிய நோக்கமும் குறிக்கோளுமாக இருந்த சுயமரியாதைத் திருமணங்களை நடத்தி வந்தார்கள். அதன் காரணமாகத் தமிழகத்தினுடைய கிராமங்களில் எல்லாங்கூட அவர்களுடைய கால்படாத ஊரே இல்லை என்று கூடச் சொல்லலாம் அந்த அளவிற்குச் சென்று சுயமரியாதைத் திருமணங்களை நடத்திவைத்தார்கள். சமுதாயம் அப்படிப்பட்ட திருமணங்களை மறுத்த காரணத்தாலும் சட்டம் அதிகாரப்பூர்வமான அங்கீகாரத்தை அளிக்காத காரணத்தினாலும் நடைபெற்ற திருமணங்கள் செல்லாது என்ற நிலையிலே மறைந்த முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் சுயமரியாதைத் திருமணங்களைச் செல்லுபடியாக்குகின்ற மசோதாவைக் கொண்டுவந்து அதற்கு இந்த மாமன்றமும் ஒப்புதல் அளித்தது.

(திரு. எஸ். ராமலிங்கம்—தலைமை)

இன்றையதினம், இத்தனை சட்டங்களுக்கிடையிலே, பல்வேறு வகையான திருமணங்கள் நாட்டிலே நடைபெறுகின்றன. இன்னொன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் திருமணத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, இந்த சுயமரியாதைத் திருமணம், மற்ற மதச் சார்பான திருமணங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், நாம் இங்கே குழந்தைகள் பிறந்தால் அதற்கான பதிவேடு வைத்திருக்கிறோம். யாராவது இறந்துபோனால் அதற்கான பதிவேடுகள் இருக்கின்றன. நாட்டிலே எத்தனை குடும்பங்கள் என்று மிகச் சுலபமாகத் தெரிந்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் இந்த ஆண்டு இத்தனை திருமணங்கள் நடைபெற்றன என்று புள்ளிவிவரங்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பே இல்லை.

அதுமட்டுமல்லாமல், திருமணங்களைப் பற்றி இன்னொன்றை இந்த அவையின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தத் திருமணச் சடங்குகளை எவ்வளவு எளிமையாக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு எளிமையாக ஆக்கியிருக்கிறோம்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 ஆகஸ்ட் 29]

அப்படி ஆக்கியிருப்பதிலே நாம் பெருமை கொள்கிறோம். ஆனால் திருமணத்தை அடுத்து வரும் பல சிக்கல்களை இந்த அவை நன்றாக உணர வேண்டும். திருமணத்தைத் தொடர்ந்து வாரிசு உரிமை வருகிறது. திருமணம் நடைபெற்ற சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பல குடும்பங்களில் இல்லாவிட்டாலும், நூற்றுக்கு 99-க்கு மேலான குடும்பங்களில் மிகுந்த ஒற்றுமையோடு வாழ்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு சில குடும்பங்களில், திருமணம் செய்து கொள்ளும் கணவனோ அல்லது மனைவியோ, குடும்பத்தில் சிக்கல் ஏற்பட்டு விலகிப்போகும் நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நேரத்திலே, சில நேரங்களிலே அந்தத் திருமணமே நடைபெறவில்லை என்று அந்த ஆணை அல்லது அந்தப் பெண்ணே சொல்லி அதற்காக நீதி மன்றத்திற்குச் செல்லக் கூடிய நிலையைக் காண்கிறோம். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருமணம் நடைபெற்று, அல்லது திருமணம் நடைபெற்றதாகச் சொல்லப்படும் ஆண்டிலிருந்து பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று அந்தத் திருமணம் நடைபெற்றதா இல்லையா என்ற ஐயத்தை எழுப்பி, அதற்கான முடிவை நீதி மன்றத்தில் கோர வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். திருமணம் செய்துகொள்ளும் அந்த இரண்டுபேரைப்பற்றி மட்டும் என்றால் பிரச்சனை எதுவுமில்லை. ஆனால் அவர்களை அடுத்து, அவர்களது வாரிசுகள், அவர்களது குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள். இதனால் அவர்களுடைய நிலைமை பாதிக்கப்படுகிறது. அதற்கும் மேலாக, இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய, சமுதாயத்தில் வாழ்பவர்களுடைய நிலையில் அவர்களுக்காக நாம் எந்த முறையில் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம், அப்படிப்பட்டவர்களின் குடும்பத்திற்காக என்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஆகவே, இதற்கெல்லாம் ஒரு தெளிவுகாணும் வகையிலே நாட்டிலே நடைபெறும் திருமணங்கள் அத்தனையும் பதிவு செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த மசோதாவைப்பற்றி இந்த அவைக்கு இன்னொரு கருத்தைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கிறிஸ்தவர்களிலே, அவர்களுக்கு நடைபெறும் திருமணம், அவர்களின் ஆலயங்களிலே நடைபெற்றால், அங்கே நடைபெறும் திருமணங்களுக்காக குறிப்புகள் எழுதப்படுகிறது. யார் யாருக்கு எந்தெந்த தேதியிலே நடந்தன என்ற குறிப்புகள் தெரிகிறது. முகம்மதியர்களை எடுத்துக் கொண்டாலும், அவர்கள் ஆலயங்களிலே திருமணம் செய்தாலும் அவர்கள் செய்து கொள்ளும் திருமணம் பதிவுசெய்யப்படுகின்றது. இதற்கான குறிப்புகள் திருமணத்தை நடத்தி வைப்பவர்களிடம் இருக்கிறது. இந்து மதத்திலே, ஆலயங்களிலே செய்யப்படும் திருமணங்களுக்குப் பதிவுகள் இருக்கின்றன. அங்கே வந்து செய்தால் இருக்கிறது. ஆனால், சீர்திருத்தத் திருமணத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, நாம் பதிவு செய்துகொள்ளும் உரிமையைக் கொடுத்திருக்கிறோம். வேண்டுமானால், விரும்பினால் பதிவு செய்து கொள்ள முடியும். அதற்குச் சட்டத்தின் அனுமதி இருக்கிறது. ஆனால் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளாதவர்கள் சில நேரங்களிலே சங்கடத்திற்குள்ளாகும் நிலை இருக்கிறது.

1970 ஆகஸ்ட் 29] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

ஆகவே, இவைகளைச் சொல்லுகின்ற காரணத்தினாலே சுய மரியாதைத் திருமணத்தை செல்லுபடியாக்க சட்டம் வந்ததற்காக இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததாக யாரும் மனத்திலே கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, இவற்றிற்கெல்லாம் பரிகாரம் காணும் வகையிலே, விடிவு காணும் வகையிலே இந்த நாட்டிலே நடைபெறும் எல்லாத் திருமணங்களையும் பதிவு செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்ற நிலையை உண்டாக்க வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துகின்ற அளவிற்கு செயல்படுத்துகின்ற அளவிற்கு என்னுடைய மசோதாவை இன்று இந்த அவையின் முன்னால் பரிசீலனைக்கு, ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், என்னுடைய மசோதாவைப் பொறுத்த வரையிலே, இந்தப் பதிவு செய்யும் முறைகளைப்பற்றி நான் மிகத் தெளிவாக, மூன்றாவது பிரிவிலே, 4-வது பிரிவிலே, 5-வது பிரிவிலே ஆக இந்த மூன்று பிரிவுகளிலேயும் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்படிப் பதிவு செய்வதைப் பொறுத்தவரையிலே, பலருக்கு ஒரு ஐயப்பாடு தோன்றலாம். திருமணத்தை மிகவும் எளிமையாக நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, இந்தத் திருமணத்திற்கான செலவீட்டை அதிகப்படுத்தும் அளவிலே இந்த பதிவு முறை அமைந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் அவசியமற்றதாகும். திருமணம் செய்துகொள்பவர்களுக்குச் சங்கடம் விளைவிக்கும் பொருளாதாரச் சூழ்நிலையிலே இது அமைந்துவிடுமோ என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படலாம். ஆனால் என்னுடைய மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலே, அதை எவ்வளவு எளிதாக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு எளிமையாக அளித்திருக்கிறேன். இவைகளைப் பதிவு செய்வதற்கான வழிமுறைகளை நான் வகுத்திருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தப் பதிவு செய்யும் முறை, பதிவாளர் அலுவலகங்களிலும், நகராட்சி அலுவலகங்களிலும், ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகங்களிலும் இதற்கான தலைமை அலுவலகங்கள் அமைந்தால் சரியாக இருக்கும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தின் மூலமாக அல்லது அதனுடைய கிராம மணியத்தின் மூலமாக இவற்றைப் பதிவு செய்யும் முறை, அங்கீகரிக்கும் முறை இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இது முடியுமா என்றால், இந்தக் கிராம முன்சீப்புகள்தான் இந்த நாட்டிலே பிறக்கும் குழந்தைகளைப் பதிவு செய்கிறார்கள். நகரங்களிலே நகராட்சிகள் பதிவு செய்கின்றன, இறப்பவர்களைப் பதிவு செய்கிறது. அதைப்போலவே, இந்தத் திருமணங்களைப் பொறுத்த வரையிலேயும், அந்த முறையிலே பதிவு செய்யும் முறை இருப்பது என்று வைத்தால் மிகவும் சுலபமாக இதை அமுல்படுத்த முடியும்.

அதுமட்டுமல்ல, நம்முடைய தமிழகத்திற்கு வெளியேயிருக்கும் மக்கள், அவர்கள் திருமணம் நடைபெறும் நேரத்தில் அல்லது திருமணத்தை வெளியிலே இருக்கும் நேரத்தில் முடித்துக்கொண்டு, அவர்கள் தமிழகத்திற்குத் திரும்ப வந்ததற்குப்பிறகுதான், திருமணத்தைப் பதிவு செய்து கொள்ள இதிலே வாய்ப்பைத் தந்திருக்கிறேன். அதற்கும் மேலாக, இந்த 6-வது பிரிவிலே உள்ள

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 ஆகஸ்ட் 29]

அந்தப் பிரிவைப்பற்றி நான் பலரோடு கலந்து பேசினேன். சட்டத் துறையிலே இருப்பவர்களோடு கலந்து பேசினேன். இந்த 6-வது பிரிவைப் பற்றி இந்த அவை மிக முக்கியமாகத் தன் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் மிகவும் வேண்டிக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த 6-வது பிரிவில் இப்படித் திருமணம் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்றால் அல்லது பதிவு செய்யத் தவறினால் அதன் மீது எப்படி நடவடிக்கைகள் எடுப்பது என்பது தெளிவாக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவிலே கொடுத்திருக்கும் நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமா அல்லது இதுவே போதுமா அல்லது இதைவிட இன்னும் சற்று மாற்ற வேண்டுமா என்பதை இந்த அவை அதன் மீது தன்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அத்துடன் கூட, பதிவு செய்யாதவர்களுக்கு எந்தவிதமான தண்டனை அளிக்கலாம் என்பதுபற்றி, தண்டனைக்குரிய விதிகளை இதில் சேர்த்திருக்கிறேன். இந்த இரண்டின்மீதும், இந்த அவை தன்னுடைய கவனத்தை, தனிப்பட்ட கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இதற்குமேலாக, நாட்டிலே நடைபெறும், திருமணங்களை அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு, அந்தப் பதிவாளர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு இன்னொரு நிலைமையை நான் ஏற்படுத்தியிருக்கிறேன். நம்முடைய நாட்டிலே நடைபெறும் திருமணங்களைப் பொறுத்தவரையிலே, பெரும்பாலான திருமணங்கள் பத்திரிகைகள் இல்லாமல் நடைபெறுவதில்லை. அநேகமாக எல்லாத் திருமணங்களுக்கும் திருமணப் பத்திரிகை அச்சடித்து, அதன் அடிப்படையிலேதான் நடைபெறுகிறது. ஆகவே, அரசைப் பொறுத்தவரையிலும் அந்த அச்சகங்களிலிருந்து ஒவ்வொரு அச்சகமும் அந்தந்த மாதத்திலே அச்சடித்த திருமண அழைப் பிதழ் பற்றிய விவரங்களை அரசிற்கு அல்லது பதிவாளர்களுக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு விதியை நான் செய்திருக்கிறேன்.

இதற்கெல்லாம் மேலாக, இந்த மசோதாவின் மூலம் அரசுக்கு, தனியான பொருளாதார இழப்போ அல்லது பொருள் நஷ்டமோ அல்லது செலவினமோ அதிகரிக்காது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவை அங்கீகரிப்பதன் மூலம், இதை ஏற்றுக்கொள்வதன்மூலம் அரசுக்கு தனியான செலவினம் எதுவும் அதிகமாக ஏற்பட்டுவிடாது என்ற நிலையை இன்று இந்த மசோதாவிலேயிருந்து தெளிவாகத் தெரியவரும். ஆகவே, மாறிவந்த சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப, இன்றைய சமுதாயச் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப இது முழுக்கமுழுக்க அவசியமான மசோதா என்பதோடு மட்டும் அல்ல, இது சட்டமாக்கப்படுவதால் நாம் செய்துவரும் சமுதாயப்புரட்சிக்கு, இது மேலும் ஊக்கம் தரும் அளவிலே, நம்முடைய புரட்சியை மேலும் முழுமைப்படுத்தும் அளவிலே அமையும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1970 ஆகஸ்டு 29] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

அதோடு மட்டும் அல்ல. கடந்த காலத்தில் பல சட்டங்களை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் சமுதாயத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், புரட்சி அல்லது சமுதாய மறுமலர்ச்சியின் விளைவாக ஏற்பட்டவை. திருமணத்தோடு நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்ட சட்டங்கள்—1856-ல் விதவைகள் திருமணச் சட்டம் நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு ஸ்பெஷல் மேரேஜஸ் ஆக்ட் 1872-ல். அதற்குப் பிறகு ஸ்பெஷல் மேரேஜஸ் ஆக்ட் திருத்தச் சட்டமாக 1923-ல் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப் பட்டது. ஆரிய மேரேஜ் வேலிடேஷன் ஆக்ட் 1933-ல் செய்தோம். மத்தியின் அடிப்படையில் அல்லது செய்கின்ற சட்டங்களின் அடிப்படையில் அந்தத் திருமணங்கள் செல்லுபடியாகாமல் தடுக்கின்ற நிலைமை ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக சமுதாய மறுமலர்ச்சிச் சட்டங்களாகக் கொண்டு வந்தோம். குழந்தைகள் திருமண தடை மசோதா 1929-ல் செய்தோம். 1954-ல் ஸ்பெஷல் மேரேஜ் ஆக்ட் கொண்டு வந்தோம். அதற்குப் பிறகு இருதாரத் தடையை உள் ளடக்கிய ஹிந்து மேரேஜ் ஆக்டை 1959-ல் கொண்டு வந்தோம். 1967-ல் ஹிந்து மேரேஜ் அமென்டெமென்டை ஆக்ட் என்று கொண்டு வந்து அண்ணா அவர்கள் இந்த அவையில் நிறைவேற்றினார்கள்.

இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் தேவைக்கு உகந்த முறையில், நாகரிகத்திற்கேற்ற முறையில், சமுதாய மாற்றத்திற்கேற்ற முறையில் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டங்கள். அதைத் தொடர்ந்து வருகின்ற என்னுடைய மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளுவதன் மூலம் நம்முடைய சமுதாயத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியும் என்பதோடு நம்முடைய அரசின் சமுதாய சீர்திருத்தக் கொள்கையின் அக்கறையையும் தெளிவாக்கும் என்று சொல்லி இதற்கு மேலே ஒரே ஒரு கருத்தை சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்க விரும்புகிறேன்.

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி மிகுந்த அளவில் அக்கறை கொண்டிருக்கிறோம். இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றிய புள்ளி விவரங்களைப் பொறுத்து தெளிவாக்கும் நிலைமைக்கு இது உதவுகின்ற முறையிலும் இது துணைபுரியும் என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ராமலிங்கம்) : இப்போது திரு. சித்தன் அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருவார்கள்.

THIRU N. S. V. CHITHAN : Sir, I move the following amendment :—

‘That the Bill be referred to a Select Committee consisting of Members of this House for consideration and report to this House’.

THIRU J. JAMES : Sir I second the amendment.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சியில் இருந்து அருமை நண்பர் திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற திருமணங்கள் பதிவு பற்றிய மசோதா பல சிறப்பு

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் [1970 ஆகஸ்ட் 29]

அம்சங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இது சமுதாயத்திற்கு இன்றியமையாத மசோதா. இதைப்பற்றி ஒரு சில மணி நேரங்களில் முடிவு எடுத்து விடாமல் ஆற, அமர ஆராய்ந்து யோசிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். தமிழகத்தில் இருக்கின்ற பல்வேறு பிரதிநிதிகளிடமிருந்து கருத்துக்களை அறிய வேண்டும். ஆகவே, இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* ஹாஜி மா. மு. பீர் முஹம்மது : தலைவர் அவர்களே, உயர்திரு ராமமூர்த்தி அவர்கள் திருமண பதிவு மசோதா கொண்டு வந்திருப்பதில் எல்லா சமய மக்களையும் இந்த மசோதா கட்டுப்படுத்தும் வகையில் அது இருக்க வேண்டுமென்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு எதிரான என்னுடைய கருத்தை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இஸ்லாமிய சமயத்தைப் பொறுத்தவரை திருமணம் என்பது ஒரு பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் ஏற்படுத்தப்படுகிற ஒரு வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் என்ற அடிப்படையில்தான் இஸ்லாமியச் சட்டம் தெளிவாகக் கூறுகிறது. அதமாத் திரமன்று; இஸ்லாமிய வாழ்க்கை ஒப்பந்தத்தினுடைய அடிப்படையாக இவர்கள் இருவரும் வாழ்க்கைத் துணைவராகவும், துணைவியராகவும் சேர்ந்து வாழப் போகிறார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் ஆண்களாக இருப்பார்களே யானால் இரண்டு சாட்சியங்கள் அங்கே இருக்க வேண்டும்; ஆண்களே இல்லாத நிலையில் பெண்களாக இருப்பார்களானால் நான்கு பெண்கள் சாட்சியங்களாக இருக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் இருவரும் கணவனும் மனைவியுமாக வாழப் போகிறார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் வாழ்க்கை ஒப்பந்தத்தை நடத்தி வைக்கிற ஒருவர் இடைநடுவராக இருக்க வேண்டும்; இதுதான் இஸ்லாமிய சட்டத்தின் வாழ்க்கை ஒப்பந்த அடிப்படை.

உயர்திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் இஸ்லாமிய மக்கள் மகுதிகளிலும் பிற இடங்களிலும் நடத்துகின்ற திருமணங்கள் பதிவேட்டில் பதியப்படுகின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஓரளவு உண்மைதான். பெரிய கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் நடத்தப்படுகின்ற திருமணங்களுக்கு ரிஜிஸ்டர் புத்தகம் என்ற அடிப்படையில் பதிவுப் புத்தகம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இஸ்லாமியச் சட்டத்தின் அடிப்படை அல்ல. சம்பிரதாயத்தின் ஒரு அடிப்படையே.

இஸ்லாமியத் திருமணத்தைப் பொறுத்தவரை 1400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், காலத்தால் மாறாத, காலத்திற்கும் கருத்துக்கும் ஒத்த, ஞாலம் போற்றும் உண்மைகளை, எல்லாம் தன்னகத்தே சிறப்பாகக் கொண்டிருக்கிற திருமறையை அடிப்படையாக வைத்தும் நபிகள் நாயகம் கொடுத்த விளக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்தும் இமாம்களின் விளக்கங்களை ஒட்டியும் உலகம் பூராவும் ஒரே சீரான திருமணச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1970 ஆகஸ்ட் 29] [ஹாஜி மா. மு. பீர் முஹம்மது]

இந்த நாட்டிலுடைய அரசியல் சட்டம் அவரவருடைய சமயத்தை அடிப்படையாக வைத்து ஒழுக்குவதற்கு, வாழ்வதற்கு உரிமை தருகிறது. அந்த உரிமை தருகின்ற அடிப்படையில்தான் இரண்டு சாட்சியங்களையும், இடை நடுவரையும் அடிப்படையாக வைத்து நடத்தப் படுகிற வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் பதிவு பண்ணுத நிலையில் சாட்சியங்கள் என்ற முறையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே உறுதிப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இந்த நாட்டில் இருக்கும் எல்லா சமுதாயத்தினரும் பதிவேட்டின் கீழ்தான் அவர்களது திருமணத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கோருகிற இந்த மசோதா எங்களது சமய அடிப்படைக்கு முரண்பாடாக இருக்கிற காரணத்தாலும், அதே நேரத்தில் அரசியல் சட்டம் எங்களுக்குத் தருகின்ற உரிமைக்கும் மாறுபட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்கு அறிவித்து அதிலிருந்து எங்களுக்கு விதிவிலக்கு தரப்பட வேண்டுமென்று கூறி, எல்லா மதத்தவரும் பதிவேட்டில் பதிந்தால்தான் திருமணம் செல்லும் என்ற கருத்தை நான் எதிர்க்கின்றேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

* DR. H. V. HANDE : Sir, while supporting the Bill brought forward by the Hon. Member, Thiru Ramamoorthy, I only wish to say a few words briefly. It has been the practice in our country for a long, long time to celebrate the marriages through different systems and different methods. We have the Hindu Marriage Act which legalised the purohit-performed marriages done through mantrams. Similarly we have Acts for the Muslim marriages and Christian marriages. As our country is a secular country we are all conscious of the fact that all religionists must have freedom of action and equality and therefore it is necessary to have a common law under which the marriages can be properly registered.

Recently we have enacted the Swayamariyathai Marriage Act and under which we have legalized the exchange of garlands for marriage purposes. Sir, so far as the performance of marriages is concerned, there is always difference of opinion with regard to the correct method of marriage. According to the Hindu Marriage Act, if a particular item is omitted, the marriage will not become legal. Also different methods are followed in different parts of the country. For instance, there is some variation in the Kanyakumari district. So far as the Swayamariyathai Act is concerned, even if the garland is not properly exchanged, it ceases to be a legalized marriage.

So, we must follow the practice obtained in the modern countries of the world. For instance, in countries like Japan, West Germany and the United Kingdom, the marriages are legalized in the Registrar's Office. Just like the Registrar of Births and Registrar of Deaths, there can be a Registrar of Marriages to legalize marriages.

[Dr. H. V. HANDE] [1970 ஆகஸ்ட் 29]

In this connection, I wish to inform the House that one of my immediate brothers got married by registering his marriage and paying a fee of Rs. 15-50. On the whole the total expenditure came to about Rs. 65 including the cost of a small tea party. This sort of modern marriage should be encouraged and it would have a salutary effect if we do so. Now how the Hindu marriages are performed? They are performed according to the status of a person. If a person is a rich person or a high personality, he spends lavishly on marriages. Whether a person is a rich person or a middle class person or a poor man the marriage should be legalised on a basis of complete equality and the registration of marriages is the only modern method.

19.ப. 1-00 We have a fashion of conducting marriages on a large scale, grand scale. It is totally unnecessary. Especially in a poor country like ours, we cannot afford to conduct marriages spending large sums of money. But I have seen marriages wherein people are simply wasting money. When poor people are suffering for their next meal, we cannot afford to have costly marriages, wasting lot of money. We should ban all costly and grandiose marriages. At least, legislators like us, should take a decision to boycott such marriages.

One more point. There is a clause here. I mean Clause 6. I would have been happier if sub-clause (2) had been deleted. It says that all children born of unregistered marriages shall not be legalised. I do not accept it. According to me there is no illegitimate child at all. There may be illegitimate matrimonial alliances. What can the poor child do? It is a product of indiscretion of a couple of persons. We cannot victimise the children because of indiscretion of parents. Even in the United States there was a lady (I forget her name) who fought for the improvement of lot of illegitimate children and she saw to it that a statute was enacted in United States which said that there could not be illegitimate children. There is no illegitimate child at all there. All human beings are children of God. So that sub-clause may be deleted.

Beyond this I do not see anything objectionable in this Bill. Clause (5) deals with registration when marriage takes place outside the State. Suppose a couple Marry outside Madras State. They may come to Madras 2 or 3 years later. They may not know the rules correctly, and may not know the correct registration office. That is why I say I agree with the amendment of Thiru N. S. V. Chithan to have the Bill referred to a Select Committee. The Committee can go into all these things calmly and report to the Assembly.

We can validate all marriages. Mr. Peer Mohamed was talking of Muslim marriages. I am very zealous of the way in which they conduct their marriages. They do it in a simple way. We must copy their methods also. Each marriage might be celebrated

1970 ஆகஸ்ட் 29] [Dr. H. V. HANDE]

According to the tenets of its religion; I mean marriage by Christians and Parsees also. Everything should be legalised, without any distinction of caste. In this country we have high regard for all religions. I am sure the Hon. Chief Minister will consider what all had been said and consider this Bill favourably when it does affect the tenets of any religion. With these words I conclude.

* கிரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்த மசோதாவின் பேரில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதா திருமணங்கள் செய்து கொண்ட பிறகு அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் பின்னால் பல முறிவுகளுக்குக் காரணமாக இந்தத் திருமணங்கள் நடந்ததா நடக்கவில்லையா என்று சர்ச்சைக்கு இடமாகிறபோது அதை நிரூபிப்பதற்கு அனுசரணையாக இருக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் திருமணங்கள் எந்த வகையிலும், எந்த மதத்தின் அடிப்படையில் செய்து கொண்டாலும் அதை ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. முன்னாலேயே திருமணங்கள் பல வகைகளில் செய்யலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. முன்னால் இந்தச் சபையிலேயே கொண்டுவந்திருக்கிற திருத்தத்தின்படி அந்த அந்த மதச்சடங்குகள் மூலம் செய்யப்படாத திருமணங்களும் செல்லுபடியாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்து திருமண சட்டப்படி நாம் பலதார தடைச் சட்டத்தை வைத்திருக்கிறோம். அம்மாதிரி பலதாரத் தடைச் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறபோது ஒரு திருமணம் நடந்ததா நடக்கவில்லையா என்ற நிலை ஏற்பட்டு கோர்ட்டில் அது விவாதிக்கப்படுகிறபோது திருமணம் செய்து கொண்டவர்களே நாங்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை என்று வாதாடி அதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளப் பார்க்கிறார்கள். ஆகவே திருமணம் செய்து கொள்கிறவர்கள் கட்டாயமாக ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்பதன் நோக்கமே அவர்கள் திருமணம் செய்து கொண்டதற்குச் சாட்சியாக இது இருக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தினால்தான் என்று நினைக்கிறேன். அம்மாதிரி சாட்சியம் இருக்கவேண்டுமென்று கருதுகிறவர்கள் அவர்கள் இச்சைப்படி எப்படி வேண்டுமானாலும் திருமணம் செய்து கொள்ளலாம். அதில் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபமே கிடையாது. ஆனால் கட்டாயமாக ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த மசோதாவை நாம் நிறைவேற்றுவோமானால் இதற்கு முன்னால் சட்டபூர்வமாக ஆக்கப்பட்ட திருமணங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மாறாக இந்தச் சட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றுகிறபோது அந்தச் சட்டங்களின் மூலம் கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன அல்லது பறிக்கப்படுகின்றன என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

இம்மசோதாவின்படி இந்துக்கள், கிருஸ்தவர்கள் அல்லது முஸ்லிம்கள் சட்டப்படி திருமணம் செய்துகொள்கிறவர்கள் கட்டாயம் தங்கள் திருமணங்களைப் பதிவு செய்து கொள்ளவேண்டும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1970 ஆகஸ்ட் 29]

அவ்விதம் திருமணங்களைப் பதிவு செய்து கொள்ளவில்லை என்றால் அதற்குத் தண்டனை கொடுக்கவேண்டும் என்று மதிப்பிற்குரிய நண்பர் அவர்கள் இந்த மசோதாவில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு அப்படிச் செய்யாவிடில் அதற்குப் பின்னால் வருகிற வாரிசுகளுக்கு எந்தவிதமான உரிமையும் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்றும் கருதுகிறார்கள். அம்மாதிரி செய்வதன் மூலம் எவ்வளவு சிரமங்கள் ஏற்படும் என்பதை நண்பர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்வதில் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை கிடையாது. இதனால் ஏதாவது பயன் கிடைக்கும் என்றால், அவர்கள் விரும்பினால் பதிவு செய்து கொள்ளலாம். ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்றால் இப்போதுள்ள ரெஜிஸ்டேர்ட் மாரியேஜ் மாதிரி இருக்காது என்று கருதுகிறேன். கிராமங்களில் பிறப்பு ரெஜிஸ்டர் இருப்பதைப் போல் திருமண ரெஜிஸ்டர் என்று ஒன்றைப் போட்டு விடலாம். அப்படிச் செய்வதா அது பின்னால் சாட்சிக்கு உபயோககரமாக இருக்கும் என்றால் அவர்கள் போய் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளலாம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும், அப்படிப் பதிவு செய்து கொள்ளவில்லை என்றால் அதற்கு ஒரு பெனல்டி விதிப்பது என்பது சரியானதாக இருக்காது. ஆகவே விருப்பப்படுகிறவர்கள் பதிவு செய்து கொள்ளலாம் என்ற கருத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற என் கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தார்கள். எங்கள் சுயேச்சைக் கட்சி சார்பில்—(ஒரு உறுப்பினர் : சுயேச்சை கட்சியா?) ஜனாதிபதி அவர்கள் கூட சுயேச்சை கட்சி தானே—எங்கள் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நண்பர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள திருமணங்கள் பதிவு செய்தல் மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விழைகிறேன். இதற்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கொண்டு வந்துள்ள இந்த மசோதாவில் உள்ள ஒரு சில பிரிவுகளைத் தவிர மற்றப் பிரிவுகளை எல்லாம் ஆதரிக்கிறோம் என்று நன்கு தெளிவாகச் சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் உறுப்பினர் ஒருவர் ஒரு மதத்தினரை இது மிகவும் பாதிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு கருத்து இதில் இல்லை என்பதைத்தான் பார்க்கவேண்டும்.

அவரவர்கள் மதத்தின் மூலமாக ஒரு வழிமுறையை அவர்கள் வகுத்து வரலாம். அப்படி செய்து கொள்வதைத் தடுப்பது என்பது இந்த மசோதாவில் சொல்லப்படவில்லை. ஹிந்து மதத்தில் பார்த்தால் புரோகிதரை வைத்துக் கொண்டு மந்திரங்களை ஒதி, அவர்களுக்கு வேண்டிய காட்சிகளை வைத்து திருமணம் செய்கிறார்கள். சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் முஸ்லிம் மதத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் ஒரு வழிமுறை வகுத்து இருக்கிறார்கள். அதற்கும் சட்டத்தில் வழி வகை செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. எந்த மதத்தின் அடிப்படையில் திருமணம் செய்து இருப்பினும், திருமணமானது பின்பு எழுத்து மூலமாக ஒரு

1970 ஆகஸ்ட் 29] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

‘ரிஜிஸ்டிரேஷன்’ இருந்தால் சட்ட ரீதியில் தர்க்கம் ஏற்படும் போது அந்த சாட்சியம் கண்கூடான சாட்சியமாக இருக்கிறது என்பது இதன் முன் இருக்கும் கருத்து. அப்படி ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் எங்கள் ஊரில் ஒரு கோவிலில் ஒரு புரோகிதர் முன்னிலையில் திருமணம் நடந்தது. பின்பு என்ன ஆயிற்று என்று சொன்னால் அந்த ஆண் நான் கல்யாணம் செய்து கொள்ளவில்லை அந்தப் பெண்ணை என்று சொல்லிவிட்டார். அந்த புரோகிதரை அழைத்துக் கேட்டபோது, அவர் அந்தத் திருமணத்தை நடத்தி வைக்கவில்லை என்று சொல்லிவிட்டார். எல்லாப் புரோகிதரும் இப்படிச் சொல்லப்போவதில்லை. ரொம்பக் கஷ்டமாக கையில் காசு இல்லாத நிலையில் ஏதோ ஒரு சூழ்நிலையில் அவர்களுடைய மனத்தை மாற்றக்கூடிய நிலை ஏற்படும் சூழ்நிலையில் இப்படிச் சொல்லும் அளவுக்கு வந்து விடுகிறது. இந்தப் பதிவு செய்யக் கூடிய நிலை இருக்குமானால் அந்த நேரத்தில் கோர்ட்டுக்கு விசாரணைக்குப் போகும்போது இந்தப் பதிவு செய்யப்பட்ட ரிகார்டுகள் பதில் சொல்லும். பொய்யைச் சொல்லி மாற்ற முடியாது என்ற ஒரே நிலையில் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில் நம்முடைய நாட்டிலே நமக்குக் குழந்தைகள் பிறந்தால் உடனடியாக நகராட்சியிலோ அல்லது டிஸ்சாயத்திலோ பிறந்ததை ‘பர்த் அண்டு டெத்’ ரிஜிஸ்டரில் பதிவு செய்கிறார்கள். இதை ஏன் செய்ய வேண்டுமென்று கூடக் கேட்கலாம். பிறந்தது எல்லோருக்கும் தெரியும். பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் பார்த்தார்கள். எதற்காக எழுத வேண்டுமென்று கேட்கிறோமா? இல்லை. எல்லோருமே பதிவு செய்கிறோம். சில சமயங்களில் ஒன்றிரண்டு பேர் செய்யும் தவறுகளுக்காக ஒரு பெண்ணின் வாழ்வோ அல்லது ஆணின் வாழ்வோ பாதிக்கப்படுகிறது. மதச் சட்டப்படி அவர்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளலாம். சந்தோஷம்தான். எல்லா வற்றையும் செய்து விட்டு கடைசியாக இன்ன தேதியில் இன்ன இடத்தில் நாங்கள் திருமணம் செய்து கொண்டோம் என்று நகர சபையிலோ பஞ்சாயத்திலோ அவர்கள் பதிவு செய்து கொண்டால், பின்பு அவர்கள் இருவரும் செய்து கொண்ட திருமணமானது எந்த இடத்திலும், எந்தக் கோர்ட்டிலும் போய் நீதிபதியிடம் பொய் சாட்சியம் சொல்லமுடியாத அளவுக்கு இடமளிக்கிறது. எந்த மதத்தையும் புண்படுத்தும் அளவில் இல்லை. அவரவர்கள் மதத்தில் எந்த முறையில் செய்யவேண்டுமோ அந்த முறையில் செய்யலாம்.

சில இடங்களில் பார்த்தால் சமூக ரீதியாக நடக்கிறது. கிராமத்தில் பார்த்தால், அவர்களுடைய சமூகக் கட்டுப்பாடு என்று வைத்துக் கொள்வார்கள். அவர்களிடத்திலே ஒரு நிச்சயதார்த்தம் செய்த மாதிரி செய்து கொண்டு இன்னினுர்க்குக் கல்யாணம் செய்வதற்கு நிச்சயம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். இது பழம்காலமாக தொன்றுதொட்டு இருந்து வரும் நிலை. ஏன் அதை வைத்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் பிற்காலத்தில் அவர்கள் அந்தத் திருமணத்தை நான் செய்யவில்லை என்று சொல்லி, அவர்களுக்குள் இடர்ப்பாடு ஏற்படுகிற நேரத்தில் எழுத்து மூலம் இருக்கும் ரிகார்டுகளை சமர்ப்பித்து நல்ல விதத்தில் துணை செய்யும்

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 ஆகஸ்ட் 29]

இந்த வழி முறை அந்தக் காலத்திலிருந்து வருகிறது. ஆகவே இந்த மசோதா நல்ல அம்சம்தான். எல்லாத் திருமணங்களும் மத சார்போடு, மத சம்பிரதாயத்தோடு செய்த பிறகு, உடனடியாக இன்னொருக்கு இன்ன தேதியில் திருமணம் செய்யப்பட்டது என்று நகராட்சியிலோ அல்லது பஞ்சாயத்திலோ செய்தால் எல்லோருக்குமே சிறந்ததாக இருக்கும். நல்லவிதமாக இருக்கும்.

Invalid marriages.—Marriages which are not registered as in this Act shall be deemed to be invalid marriages for all legal purposes, children born of such unregistered marriages shall not be legalised

என்று வரும்போது அந்த ஷரத்தை ஆதரிப்பது என்பது கொஞ்சமும் சிறந்தது அல்ல. யாரோ பெற்றோர்கள் செய்த தவறுக்காக பிறக்கும் குழந்தைகளுக்குச் சட்ட ரீதியான பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொல்வது சரியில்லை. அதை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீக்கப்பட்ட பிறகு நல்ல மசோதாவாக இருக்கும் என்று சொல்லி இதை வரவேற்று நல்ல விதத்தில் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*THIRU M. WILLIAM: Mr. Speaker, Sir, so far as Christians, are concerned, marriages are considered sacraments and that marriages are made in Heaven. So much so, marriages are solemnized by the priests who have been appointed for the purpose and they are celebrated in churches. In the churches separate registers are maintained and in the courts those registers are given legal recognition. So, the Christians of India would not like to come within the scope of this Bill. So, I oppose this Bill.

* திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, சபையின் முன் இருக்கிற இந்த மசோதா மீது ஒன்றிரண்டு கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன்.

திருமணங்களைக் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்யவேண்டுமென்ற மசோதாவை பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தோடு நான் ஒரு சில கருத்துக்களை இங்கே கூறலாம் என்று கருதுகிறேன். மதச் சார்பு அற்ற சமூகமாக நாம் இருந்தபோதிலும் நம்மிடையே பலவிதமான பாகுபாடு இருக்கிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். இந்தியா முழுமைக்கும் ஒரு யூனிபாஃரம் சிவில் கோட் வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆனால், இன்னும் 'யூனிபாஃரம் சிவில் கோட்' என்பது ஏற்படவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக இந்த மாதிரி திருமணம் செய்வதைக் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்வதற்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக, ஸ்பெஷல் மேரேஜ் ஆக்ட்-ஐ அலுசரித்து இன்று திருமணங்களை பதிவு செய்வதற்கு ஒரு வழி முறைகள் அதற்கான விதிகள் தனியாகத் தரப்பட்டு இருக்கிறது. ஸ்பெஷல் மேரேஜ்

1970 ஆகஸ்ட் 29] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ஆக்ட்படி கணவன்-மனைவியாக வேண்டுமானால் ரிஜிஸ்டிரார் ஆபிசுக்குப் போய் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அடுத்தபடி, ஹிந்து மேரேஜ் ஆக்ட் அனுசரித்து, இந்தத் திருமணத் திலே பல மேரேஜ் ரிஜிஸ்டிராரர்களை நியமித்து இருக்கிறார்கள். விதி முறைகள் வகுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்த விதிமுறைகளுக்கு ஏற்றவாறு திருமணங்கள் பதிவு செய்யப்படுவதற்கு என்னென்ன வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்பதை நல்ல முறையில் ஆராய்ந்தால்தான் இந்த சட்டத்தை உருவாக்க முடியும். அது இல்லாமல் ஏதோ Legislation should not be hustled through என்று சொல்வார்களே அது மாதிரி அவசரப்பட்டு இந்த மாதிரிச் சட்டத்தை உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வழி வகை தேடிக்கொள்ளக் கூடாது. அதாவது, அடியோடு, பிற மத உணர்ச்சியைப் புண்படுத்தக் கூடிய அளவில் இருக்கக்கூடாது என்பதையும் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாக இந்த திருமணமானது ஒவ்வொரு சமூகங் ளுக்கும் ஒரு 'Sairment' என்று கிருஸ்தியன் சொல்கிறார்கள் மற்றும் ஹிந்துக்கள் 'சமஸ்காரம்' என்று சொல்கிறார்கள் வைதிக முறையில் ஒப்புக்கொண்டால் அந்தத் திருமணத்தைப் பதிவு செய்ய வேண்டியது அவசியம்தான். பல சட்டங்கள் இருக்கிறது. சட்டங்களை ஒழுங்கு படுத்தி பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பி ஆராய்ந்து கடைசியாக என்ன செய்ய வேண்டுமென்று யோசித்து செய்ய வேண்டும். அதிலும் இதில் இருக்கும் பல குறைபாடுகளை நாம் நல்ல முறையில் ஆராய வேண்டும்.

இந்த மாநிலத்திற்கு வெளியே ஒரு திருமணம் நடந்தால், அதையும் இங்கு பதிவு செய்யவேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சினை சட்டபூர்வமாக ஆராய வேண்டிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இம்மாதிரியான சட்டங்களை அவசரப்பட்டுக் கொண்டு வந்தால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். பதிவு செய்யப்படாத திருமணங்கள் முறையான திருமணங்கள் அல்ல என்ற இந்த மசோ தாவில் சொல்லப்பட்டிருப்பது ஒரு ஆபத்தான கருத்தில் கொண்டு வந்துவிடும். பல சமூகத்தினர் இருக்கின்றனர். கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கிறார்கள், இந்துக்கள் இருக்கிறார்கள், முஸ்லீம்கள் இருக்கிறார்கள், இவர்கள் எல்லோருக்கும் பொருந்தக்கூடிய அளவில் இந்த மசோதாவை திருத்தி அமைப்பதற்கு ஒரு நிபுணர் குழுவை நியமிக்க வேண்டும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொண்டு, இதில் கூறியிருக்கிற கருத்தை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரு திருமணத்தைப்பற்றி இன்னொரு காலத்தில் கோர்ட்டு விசாரணைக்கு வந்தால், அதை ருசுப்படுத்துவதற்கு இம்மாதிரி ரிஜிஸ்டர் செய்துகொண்டால் நல்ல ஆதாரமாக இருக்கும், அதனால் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருக்காது, நீதிமன்றங்களில் வழக்குகளைத் தவிர்ப்பதற்கு இது ஒரு நல்ல வழிவகையாக இருக்கும் என்பதை ஒப்புக் கொண்டாலும் கூட, இதை ஆற அமர சிந்தித்து ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கூறி நான் அமர்கிறேன்.

[1970 ஆகஸ்ட் 29]

*திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது நண்பர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மசோதா பொதுவாக வரவேற்கக்கூடியதாக இருந்தாலும், கிறிஸ்தவர்களைப் பொறுத்த மட்டில், ஒரு சில வார்த்தைகளில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

கிறிஸ்தவர்களின் திருமணங்கள் அனைத்தும் இப்பொழுது ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. கிறிஸ்தவர்கள் மாரியேஜ் என்பது வெறும் காண்டிராக்ட் அல்ல, அது ஸேக்ரமெண்டு என்று நினைக்கக் கூடியவர்கள். இந்தத் திருமணங்களை ஒழுங்குபடுத்த வதற்கு இண்டியன் கிறிஸ்டியன் மாரியேஜ் ஆக்ட், 1872 என்று ஒரு சென்டிர்ல் எனாக்ட்மெண்ட் இருக்கிறது. அந்த சட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்த மதத்திலுள்ள சாமியார்கள் மாரியேஜ் ரிஜிஸ்டிராராக லைசென்ஸ் பெற்று, அந்த உரிமையோடு ஸ்டாசுடரி statutory ரிஜிஸ்டர் ஒன்று வைத்து, அதன்படி ரிஜிஸ்டரில் என்ட்ரி செய்து, திருமணங்கள் பதிவாகி வருகின்றன. அந்த நிலையிலே இப்பொழுது இந்த மசோதாவை அவர்களுக்கும் சேர்த்துக்கொண்டு வருவது என்றால், அதில் வேறு பல தொல்லைகள் ஏற்படும். ஆகவே, இது ஆராயப்பட வேண்டிய ஒரு விஷயம். ஒரு சென்டிர்ல் எனாக்ட்மெண்ட் இருக்கும்பொழுது, அதற்கு எதிராக ஒரு ஸ்டேட் எனாக்ட்மெண்ட் கொண்டுவந்து அவர்களை இந்த மசோதாவிற்கு உட்படுத்துவது என்பது முறையாகாது. எனவே, இதைச் சரியானபடி பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதுதான் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். கிறிஸ்தவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சென்டிர்ல் எனாக்ட்மெண்ட் இருக்கும்பொழுது, ஸ்டேட் எனாக்ட்மெண்ட் செல்லத் தகுந்தது அல்ல என்பதையும் கூறிக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

*திரு. கோ. பூவராகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய மசோதா ஒரு நல்ல கருத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மசோதா. இருந்தாலும் ஏற்கனவே நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இது சம்பந்தமாக பல சட்டங்களை இயற்றியிருக்கிறோம். அந்த சட்டங்களுக்கும் இதற்கும் முரண்பாடு இல்லாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இப்பொழுதே கலியாணம் செய்துகொள்பவர்கள் தங்கள் திருமணத்தைப் பதிவு செய்துகொள்வதில் தடை ஒன்றுமில்லை, பதிவு செய்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய மசோதா கட்டாயமாக எல்லா திருமணங்களையும் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்துகிறது. சமய சார்பற்றவர்கள் இருந்தாலும், முஸ்லீம் சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், கிறிஸ்துவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கலியாண சம்பந்தமாக ஆங்காங்கு அவரவர் களுடைய வழக்கத்தை கடைப்பிடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டு பதிவு செய்துகொள்ளும்படி இந்த மசோதாவில் இடம் இருக்க வேண்டும். அதனால், அரசாங்கமே இதை யோசனை செய்து, எந்த வகையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தால் அது நல்ல முறையில் அமையும் என்று யோசனை

1970 ஆகஸ்ட் 29] [திரு. கோ. பூவராகன்]

செய்து கொண்டு வந்தால், அரசாங்கத்திற்கு அண்டுதோறும் ஒரு கணிசமான வருமானத்தை இதன் மூலம் தேடிக்கொள்ள முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

எல்லா திருமணங்களையும் சட்டப்படி பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு நிலையில் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருகிறபொழுது, இதைக் கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்து, இந்து ஆலயங்களில் கலியாணம் செய்துகொண்டாலும், கிறிஸ்துவ ஆலயங்களில் கலியாணம் செய்துகொண்டாலும், அல்லது முஸ்லீம் மசூதிகளில் கலியாணம் செய்துகொண்டாலும் செல்லுபடியாகின்ற அளவிலே, எல்லோருக்கும் பொருத்தமாக இந்த மசோதாவை அரசாங்கமே கொண்டுவரும் என்று சொன்னால், அது வரவேற்கத் தக்க ஒன்றாக இருக்கும்.

திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவில் வெளியிலே செய்கின்ற கலியாணங்கள் இங்கே செல்லுபடியாகுமா, ஆகாதா என்பது சந்தேகத்திற்கு இடமாக இருக்கிறது. அழைப்பிதழ் அடிப்பவர்கள் கூட மாட்டிக்கொள்ளும்படியாக இதிலே ஷரத்துக்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். திருமண அழைப்பிதழ் அச்சு அடிக்கின்ற எல்லா இடங்களிலும் சரியான கணக்குகள் வைத்துக் கொள்வதில்லை. திருமண அழைப்பிதழ்கள் அச்சடிப்பதுபற்றி சரியான கணக்கு விவரங்கள் வைத்துக் கொள்ளவில்லையென்றால், அவர்களுடைய லேசென்ஸ் போய்விடும், அல்லது கலியாணம் செய்து கொள்பவர்களுக்காக அவர்கள் அபராதம் கட்ட வேண்டியிருக்கும். இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் அதில் இருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் இல்லாமல், தாராளமாக மனமுவந்து அவர்கள் பதிவு செய்து கொள்வதற்கு வரும்படியாக ஒரு தூண்டுதல் இருக்க வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்ய முத்திரை பதிக்கப்பட்டு பதிவு பெற்றதற்கான சான்றிதழ் ஒன்றினை தம்பதிகளுக்கு வழங்கும்படியான நிலை ஏற்பட வேண்டும். அப்படி வருகிறபொழுது, அதனால் அரசாங்கத்திற்கு கணிசமான வருமானம் வரும். எல்லோரும் அதை எதிர்ப்பு இல்லாமல் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். எந்த மதத்தினரும் வெறுக்காத அளவுக்கு, அதை வரவேற்கின்ற அளவுக்கு, எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு அது அமையும்படியாக இந்த மசோதாவை அரசாங்கமே கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிக் கொண்டுவந்தால், அதை திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இதில் இருக்கிற சங்கடங்களையெல்லாம் போக்கி நல்ல முறையில் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டும். எல்லாத் திருமணங்களையும் பதிவு செய்தே தீர வேண்டும் என்ற நிலைமை வருகிற பொழுது எவ்வளவு குறைந்த கட்டணமாக வைத்தாலும், நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு இதன் மூலம் கணிசமான தொகை வரும். பதிவு செய்கின்றபொழுது எப்படிப்பட்ட இடங்களில் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான விளக்கங்களைக் கொடுக்க வேண்டும், கலியாணங்கள் நடக்கின்றபொழுது, கோவில்களில் இருக்கும் எக்ஸ்கியூடிவ் ஆபீஸர்கள், மசூதிகளில் இருக்கும்படியான முக்கியஸ்தர்கள், கிறிஸ்துவ ஆலயங்களில் இருக்கிற பாதிரிமார்கள் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கிற அதிகாரங்களில் எந்தச் சங்கடமும்

[திரு. கோ. புவராகன்] [1970 ஆகஸ்ட் 29]

இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏற்கனவே இதற்கு எதிர்ப்பு இருந்தது, இப்பொழுது எதிர்ப்பு இருக்கும் என்றால், எதிர்ப்பு வராத அளவுக்கு எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். நாளுக்கு நாள் உலகத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம். இளைஞர்கள் எதிர்காலத்தில் மாற்றங்களை விரும்புகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகையால் இதற்கு பெரிய எதிர்ப்பு இருக்கும் என்று நான் கருதவில்லை. ஏற்கனவே உள்ள சட்டதிட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்ட அளவிலே, எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய வகையிலே ஒரு புதிய மசோதாவை சட்ட அமைச்சர் அவர்களும், முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அமைச்சரவையைக் கலந்துகொண்டு நல்ல முறையில் இங்கே கொண்டு வருவதாக உறுதி அளிப்பார்கள் என்று சொன்னால், திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இந்த மசோதாவை வற்புறுத்த மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதன் மூலம் சங்கடம் இல்லாமல், கஷ்டமில்லாமல் நமது ராஜ்யத்திற்கு நல்ல வருமானத்தை அடைய முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவோடு முடிவுற்று, திங்கட்கிழமை 31—8—1970 அன்று காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

8. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders

@241. Notification issued with G.O. Rt. No. 1371, Revenue, dated the 5th August 1970, in regard to exemption from liability to entertainments tax to the film show, in aid of the Building Fund of Krishnagiri Magalir Mandram, Krishnagiri on 8th August 1970, at the Raja Theatre, Krishnagiri. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

@242. Notification issued with G.O. R. No. 1010, Revenue, dated the 11th June 1970, in regard to exemption from liability to entertainments tax to the benefit Cinematograph film show at "Chithi Talkies", Kunrathur on 14th June 1970 to raise funds for the construction of the proposed library building. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

@243. Notification issued with Roc. No. 164237/69-61, dated the 3rd December 1969, in regard to exclusion of Thenkarai village from the existing Madampatti Panchayat of Coimbatore district